

Kázání 27.10.2019 Bystřička, Růžďka **Zajed' na hlubinu!**

Introit: *A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromová života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. (Zjevení Janovo 22, 1-2)*

Píseň 42

Modlitba

Čtení: Lukáš 5, 1-11

Píseň 367

Text kázání: Ezechiel 47, 1-12

Bratři a sestry,

prorok Ezechiel je při svém vytržení myslí provázen Božím poslem a popisuje nám, co vidí. Ten popis se nápadně podobá tomu, co o více jak 600 let později spatří zase ve svém vidění apoštol Jan na ostrově Patmos. **Řeku živé vody, která vyvěrá u trůnu Božího a Beránkova. Z obou stran řeky je stromová života nesoucí ovoce 12x do roka.** Oba spatřili to, co trvale existuje na věčnosti. Trůn Boží, nebeský chrám, nebeské věčné království. Oba spatřili to, co čeká na každého, kdo uvěří v Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele.

Nicméně v tom Ezechielově popisu je zmínka, která naznačuje, že se jedná spíše o čas tzv. tisícileté království na zemi, kdy Kristus přijde na zem a po tuto dobu bude na zemi vládnout. V tomto popisu jsou totiž zmíněné krajiny jako je Araba, En- Gedí, což jsou lokality na zemi. A navíc, v Božím království na věčnosti přece není nic nečistého a nemocného. Ezechiel ale mluví o uzdravení vod. **I řekl mi (posel): „Tato voda odtéká do východního obvodu, teče dolů do Araby a vlévá se do moře. Tam, kde vtéká do moře, stávají se vody zdravými. I řekl mi: „Tato voda odtéká do východního obvodu, teče dolů do Araby a vlévá se do moře. Tam, kde vtéká do moře, stávají se vody zdravými.**

S mládeží jsme byli minulý pátek na valašské mládeži, kde bylo slovo o ekologii, i z pohledu Božího slova. V knize Zjevení se mluví o otrávení třetiny vod, v přednášce jsme slyšeli o otrávených čínských řekách, o radioaktivní vodě, která v množství 300 tisíc litrů denně teče do moře, díky neustálému ochlazování jaderných reaktorů vybuchlé elektrárny Fukušima. Slyšeli jsme další závažné informace, které ukazovali spíše skeptický pohled do budoucnosti s planetou země. Jako lidé bychom se měli chovat k přírodě jinak, nevím však, zda to lidstvo jako celek dokážeme. S neřešitelnými problémy, které člověk natropí, věřím, že si dokáže ale poradit Bůh. **Voda vyvěrající z trůnu Božího vyzdraví vody zkažené.**

Nechci však mluvit pouze o ekologii. Pojem zkažená a znečištěná země známe přece i v té duchovní oblasti. **Před Bohem byla země zkažená a plná násilí už před potopou.** A jak vidno, v mnohém se člověk za ta léta nezměnil. Filmové laboratoře produkují filmy plné krve, násilí a sexuální nečistoty. A mnohé z toho se vlastně děje reálně ve světě. Např. v Bangladéši, kde je na denním pořádku páčáno sexuální násilí i mezi politiky, znásilnili a upálili dívku, trest smrti za to dostalo až 16 lidí. V Brazílii je zase nejhorší statistika vražd. Každých deset minut je tam v průměru zavražděn jeden člověk. Jenom tam. Kolik tedy na světě? Každou chvíli. Je nějaké řešení? Kdysi Bůh utopil zkažený svět, zaslíbil, že už to však neudělá. Dnes je řešením Kristův kříž. A tak jako od trůnu Beránkova vytéká uzdravující pramen, tak z golgotského kříže vytryskl trvalý proud Boží milosti. A jak píše v listě Římanům apoštol Pavel: **Kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost.** To je naděje pro tento svět, pro všechny, kteří se odvracejí od páčání ničemností. Ovšem jak píše Pavel na jiném místě, omilostněný jsou pouze ti, kteří jsou v Kristu Ježíši, tedy ti, kteří v Krista uvěřili a učinili Ho Pánem svého života.

Nicméně na základě toho, co zažil Ezechiel a také toho, co s Ježíšem na lodi zažili učedníci, bych se chtěl zamyslet nad otázkou, nakolik se v té Kristově milosti my sami koupeme. My jsme četli, že ten Boží posel vedl Ezechiele. V předešlé kapitole bychom se dočetli, že ho prováděl v Božím chrámě, pak také místem, kde se připravovaly oběti za hřích. Pokud člověk chce poznat Boží milost a Boží blízkost, musí začít na místě oběti. V Novém zákoně už ale není třeba přinášet za hřích oběti, neboť Kristus se obětoval jako dokonalý Beránek jednou provždy. **Stát pod křížem ale pro nás znamená činit pokání, litovat svých vin a odvrátit se od zlého. Zemřít tomuto světu a žít už pro Boha. Stát se Božím nástrojem.** Na to nesmíme nikdy zapomenout! Před Bohem musíme zůstat pokorní. Neustále si musíme uvědomovat, že nejsme hodni a že si Boží milost nezasloužíme. S pokornou a radostnou vírou však smíme k tomuto trůnu milosti přistoupit. Nicméně na tom nemáme ustrnout.

Ezechiel se nechal Božím poslem vést dále. **A vyvedl mě branou severní a vedl mě venku okolo k vnější bráně směrem na východ. A hle, voda se řinula z pravého boku domu. Když, odcházel ten**

muž na východ, měl v ruce měřicí šňůru. Odměřil tisíc loket a provedl mě vodou; vody bylo po kotníky. Ezechiel poznává, jak k tomu prameni Boží milosti přistupovat, jak čerpat ten nový blahodárný život z vody pramene života. A důležité je se nechat vést Božím poslem. Pro nás je tímto poslem Duch svatý a Boží slovo. Duch Boží nikdy nepůjde proti Božímu slovu, ale vždy nás vede ke Kristu. Duch Boží v souladu s Božím slovem má moc nás proměňovat. Dávat nám světlo tam, kde vidíme tmu. Dá nám **závoj chvály místo ducha beznaděje.** Dá nám sílu překonávat překážky, smutek mění v radost, potěšuje zkroušené. Vede člověka do hlubšího osobního vztahu s Bohem, modlitba se stává silou a radostí, není to něco nudného, ale úchvatného, Duch svatý má moc proměnit a dát život tam, kde už život není. Každý z nás nechť tedy sám u sebe zkoumá, nakolik je prodchnut Boží milostí skrze Ducha svatého, každý z nás ať sám si vyhodnocuje, jestli jeho víra roste, nebo tedy kam ve své víře došel. Jsou totiž lidé, kteří zůstanou pouze u toho kříže, a to je velmi škoda. Takoví se cítí stále jen nehodni a neomilostněni. Myslí si, že jim Bůh už nemůže odpustit. Potřebují teprve anebo znovu uvěřit a přijmout **dar Boží milosti, jímž je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.** Jít k tomu prameni. Další jsou ti, kteří tento pramen našli, avšak stačí jim se v té milosti brouzdat jen **po ty kotníky.** Brouzdat se po kotníky, to je něco jako vlašné křesťanství. Moc to nepřehánět, držet se při zemi, aby to člověka nepohltilo až moc. Takoví křesťané zůstávají více spíše ve světě, více myslí na sebe a své blaho. Nenaplňují se Duchem svatým, moc se nemodlí, není pro ně až tak důležité chodit pravidelně do shromáždění, je to takové povrchní křesťanství. Moc tím nezískají, moc Pána neznají, jejich ovoce je takové sladkokyselé. Pán Ježíš nás však chce pozvat do hlubšího vztahu, do hlubších vod Ducha svatého, do hlubších modliteb, do horlivých modliteb, kdy nám skutečně jde o ty druhé. Chce nám dávat poznávat více Boží přítomnosti. Ezechiel se nechal vést a posel **znovu odměřil tisíc loket a provedl ho vodou; vody bylo po kolena. Odměřil další tisíc a provedl ho; vody bylo po bedra.** V tom vidění se tohle stalo během chvíle, stejně tak, jako když se jdete koupat třeba na přehradě. Ve vodě jste celkem rychle. Ve vztahu s Pánem Ježíšem je to však běh na dlouhou trať. Ano, záchráněni jsme v Kristu, to je základ, avšak náš vztah s Bohem by se měl během let prohlubovat, měli bychom ve víře a milosti růst, nikoliv stagnovat, anebo odpadávat. Měli bychom stále více **poznávat šířku, hloubku, délku, výšku Boží lásky.** Měli bychom si stále více uvědomovat, že to co od Pána přijímáme, máme jako jeho služebníci také dávat dál. Máme se stát těmi, kteří jsou vydanými služebníky. To je ten stav, kdy **Ezechiel musel v těch vodách života už plavat.** Potok už se nedal přebrodit. Ve starověku Bůh zaplavil zemi potopou spravedlivého hněvu, nyní chce zaplavit zemi poznáním Boha a jeho milosti. Ten stav, kdy nejde dosáhnout dna, to je to absolutní odpoutání od světa. Když jsme se učili plavat, taky jsme se báli jít do hloubky, chtěli jsme se stále dotýkat dna. Bylo potřeba kroku víry, odpoutat se ode dna, abychom se naučili plavat. Důvěřovat rodičům, nebo plavčíkovi, abychom se nebáli. Učme se ale také s Pánem plavat na hlubinu. Položme si tedy otázku: *Odpoutali jsme se ode dna tohoto světa? Nakolik jsme plni radostí a vášní tohoto světa a nakolik jsme plni lásky a radosti z Ducha svatého?* Bůh má pro nás připraveno něco mnohem lepšího, než tento svět. Někdy se nám může zdát, že Bůh kolem nás moc nejedná. Avšak když začneme dělat to, co nám říká Písmo, pak uvidíme ještě mnohem větší zázraky, než které konal Ježíš. Tak to On sám řekl učedníkům. A právě Pán Ježíš nebyl jen ten, který mluvil, ale který konal. Poručil učedníkům: **Zajeďte na hlubinu a spust'te síťe!** A Petr to nakonec udělá. Dá na Jeho slovo, i když se celou noc namáhali. A stane se zázrak. Zázrak se stane vždy, když budeme jednat podle jeho slova.

Pojďme, bratři a sestry, na hlubinu. Pojďme do hlubšího křesťanství. Pán Ježíš nás k němu volá. Dáme-li do našeho křesťanství celé srdce, pak nebudeme mít plně síťe ryb, ale mnozí ztraceni budou odevzdávat své životy Bohu a budou záchráněni. O to by nám mělo jít, ne o sebe. Budeme-li mít lítost nad mnohými, budeme-li za ně bojovat na modlitbách, budeme-li o ně opravdu stát, pak se Bůh oslaví a bude jednat. Amen. Píseň 635

Modlitba píseň 674

Slovo poslání: Pán praví: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo.“

Požehnání: Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého. Amen

Píseň 649

